

mateix, les instal·lacions per la banda exterior del convent però adossades o encastades als murs o tanques del mateix també s'hauran de suprimir. i també s'haurien de intentar suprimir o adequar les faroles ara existents.

A l'apartat 2. Protecció i directrius d'intervenció de la fitxa corresponent del Catàleg de Protecció d'Edificis i Elements d'Interès Històric, Artístic, Arquitectònic i Paisatgístic de Palma ja figuren les principals directrius d'intervenció, dirigides, com no podia ésser d'altra manera, a la conservació del conjunt.

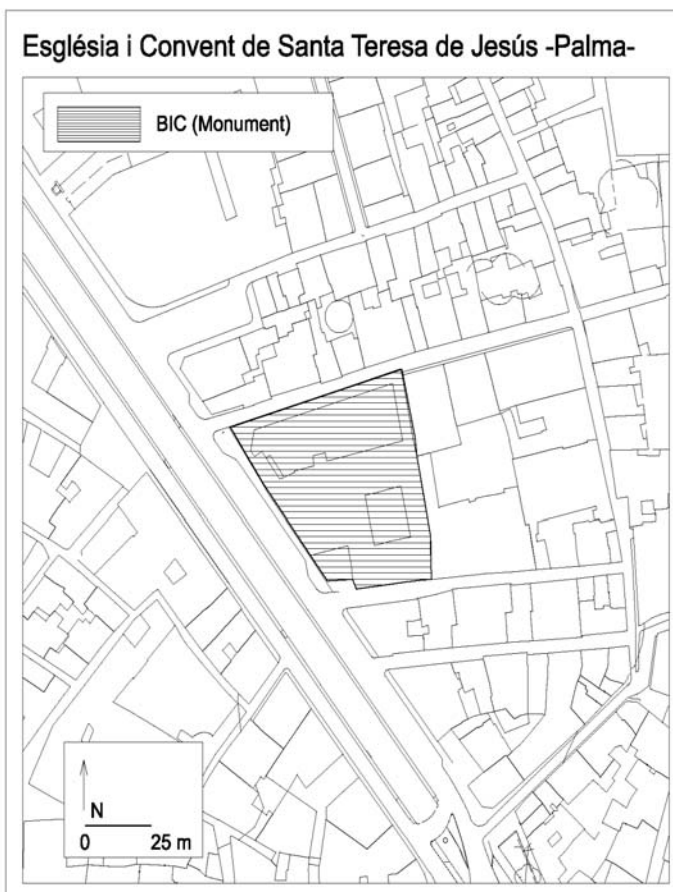
En tot cas, s'haurà d'estar al que assenyalava la llei 12/98, del patrimoni històric de les Illes Balears, especialment en els seus articles 4 (col·laboració de l'Església catòlica), 22 i 23 (protecció general dels béns del patrimoni històric i preservació de béns immobles), 26 (deure de conservació), 31 (col·locació d'elements exteriors), 37 (autorització d'obres), 40 (licències) i 41 (criteris d'intervenció en els béns d'interès cultural) i 45 (béns mobles inclosos en un bé d'interès cultural).

5. Altres figures de protecció actualment existents

a) Aquest element es troba inclòs al Catàleg de protecció d'edificis i elements d'interès històric, artístic, arquitectònic i paisatgístic de Palma amb la fitxa 12/09 i amb grau de protecció A1 pel que fa a l'església i amb la fitxa 12/10 i amb grau de protecció A1 pel que fa al Convent.

b) Així mateix, tal i com s'ha exposat, aquest element es troba inclòs dins la delimitació de conjunt històric de Palma, declarat en data 11.06.1964 amb R-I-53-0000046 (BOE 158 de 02.07.1964). Aquest conjunt històric compta, des de l'any 1995, amb el seu PGOU aprovat com a instrument de planejament equivalent a un pla especial de protecció dels quals assenyalava la llei 12/98 al seu art. 36.

Annex 2: Planimetria

Num. 5227

Declaració com a Bé Catalogat a favor del conjunt d'edificis de l'estació del ferrocarril de Palma-Inca, terme municipal de Palma.

El Consell de Mallorca en la sessió ordinària del Ple que va tenir lloc el dia 5 de febrer de 2007, adoptà, entre altres, el següent acord:

A la vista que, mitjançant l'acord de data de 19 de maig de 2006 la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric va acordar la incoació de l'expedient de declaració de Bé Catalogat a favor del conjunt d'edificis de l'estació del ferrocarril de Palma-Inca.

A la vista que, mitjançant acord de data 17 de novembre de 2006, la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar informar favorablement aquest expedient i elevar-lo al Ple del Consell de Mallorca per a la seva declaració.

Atès l'informe jurídic de data 21 de novembre de la Cap de Secció Jurídicoadministrativa del Servei de Patrimoni Històric.

Per tot això, i en virtut del que disposa el Títol I de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, i d'acord amb les competències atribuïdes per la Llei 6/1994, de 13 de desembre, als Consells Insulars en matèria de Patrimoni Històric, i el Reglament Orgànic del Consell de Mallorca, aprovat pel Ple del 8 de març de 2004, aquest President de la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric eleva al Ple la següent proposta d'acord:

I Declarar com a Bé Catalogat el conjunt d'edificis de l'estació del ferrocarril de Palma-Inca en el terme municipal de Palma, la descripció i la delimitació del qual figuren a l'informe tècnic de data 26 d'abril de 2006 que s'adjunta i forma part integrant del present acord.

II Els efectes d'aquesta declaració són els que genèricament estableixen la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears i la normativa concordant.

III Aquest acord s'ha de publicar al Butlletí Oficial de les Illes Balears i s'ha d'anotar al Catàleg Insular de Patrimoni Històric de Mallorca i comunicar-ho a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears perquè procedeixi a la seva anotació al Catàleg General del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

IV Aquest acord s'ha de comunicar als interessats, a l'Ajuntament de Palma i al Govern de les Illes Balears.

Contra aquest acord que esgota la via administrativa es poden interposar, alternativament, els recursos següents:

a) Directament el recurs contenciós administratiu davant el tribunal que resulti competent, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent de la notificació del present acord.

b) El recurs de reposició potestatiu davant l'òrgan que ha dictat aquest acord, el Ple del Consell, en el termini d'un mes, comptador a partir del dia següent de la notificació del present acord. Contra la desestimació expressa del recurs de reposició podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent al de la recepció de la notificació de la desestimació de l'esmentat recurs. Un cop transcorregut un mes des de la interposició del recurs sense que s'hagi notificat la resolució, podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, contra la desestimació presumpta del recurs de reposició, sense limitació temporal, mentre no hi hagi resolució expressa.

No obstant l'anterior, es pot exercitar, si n'és el cas, qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent. Tot això de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i de la Llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Palma, 13 de febrer de 2007

**El secretari general del
Consell de Mallorca**
Jeroni M. Mas i Rigo

Annex 1 (Es publica com a annex un extracte de l'informe tècnic de data 26 d'abril de 2006. L'informe íntegre a què fa referència l'apartat I de l'acord de declaració, consta a l'expedient administratiu núm. 131/06. Aquest expedient es podrà consultar a les dependències del Servei de patrimoni Històric (c/ General Riera, 113, 1er. 07010- Palma) per aquells interessats en el procediment i que acreditin aquesta condició, d'acord amb el que disposa l'art. 31 i ss. de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/199, de 13 de gener).

I. Fitxa tècnica

- Denominació: Conjunt d'edificis de l'estació del Ferrocarril de Palma-Inca
- Situació: Plaça d'Espanya, c/ Eusebi Estada
- Municipi: Palma
- Autoria: Eusebi Estada i d'altres
- Cronologia: 1874-1930

- Adscripció estil.: Principalment modernista
- Usos: equipament
- Classificació sòl: urbà

II. Memòria descriptiva

L'espai ocupat per les estacions ha sofert els darrers anys un gran procés transformador amb la construcció del Parc de les Estacions, amb l'objectiu de convertir aquell espai en el nucli principal del transport públic interurbà, entre Palma i la resta de nuclis de l'illa, així com la creació de l'espai lliure central de la ciutat.

El desenvolupament d'aquest projecte ha comportat que, de totes les edificacions que conformaven el conjunt de l'estació de Palma a Inca, tan sols en restin a l'actualitat algunes de les més significatives, sigui per la seva funció, sigui per les seves característiques arquitectòniques, il·lustratives d'un procés socioeconòmic en el qual el tren jugà un paper decisiu:

1. Hostal Términus.

Establiment hotelier construït el 1913 per la companyia Ferrocarrils de Mallorca.

Està situat a la cantonada del carrer d'Eusebi Estada i de la plaça d'Espanya. És un edifici de dues plantes que ocupa una superfície de 420 metres quadrats. Està format per tres cossos. El cos central, que sobresurt lleugerament respecte als altres dos, està cobert per una terrassa, mentre que els cossos laterals presenten una teulada de teula romana a quatre vessants. Tot i que fou construït amb posterioritat als edificis de viatgers i administratiu, en línies generals reproduïx els mateixos trets estilístics i decoratius. Així, com en els edificis veïns, els angles apareixen coronats per acroteris en forma de palmeta. Encara s'usa com a hostal i cafeteria.

2 i 3. Edifici de viatgers i edifici administratiu .

Aquests dos edificis foren construïts l'any 1875. El solar escollit pel seu emplaçament en aquells moments ocupava una zona extramurs de la ciutat però a la vora del cinturó murari, en la qual la normativa militar prohibia la construcció. Gràcies a la pressió exercida per la diputació i els ajuntaments de l'illa el Ministeri de la Guerra va concedir el permís per aixecar l'estació en aquest indret, tot i que en va condicionar fortament les característiques. Així, els edificis es dissenyaren per permetre la seva ràpida voladura en cas d'atac i d'una sola planta per no tancar la vista des de les murades ni oferir cobert a possibles enemics que s'acostassin. A més, per davall dels edificis es varen excavar galeries de tramina per fer-ho volar tot en cas d'assalt.

Ambdós edificis estan situats simètricament a cada banda de les vies. Tenen una estructura semblant, de planta rectangular i una sola alçària. Ocupen 385 metres quadrats de superfície cada un. La seva decoració és escassa i d'inspiració classicista. La façana principal de cada un dels edificis, situada en un dels seus costats llargs, presenta una part central flanquejada per pilastres i coronada per un petit frontó. Rematen les pilastres i els angles de l'edifici acroteris en forma de palmeta. Al centre de cada frontó hi ha una placa rectangular amb la data de construcció dels edificis en xifres romanes. Sobre la placa amb la data hi ha un element quadrangular amb la part superior a doble vessant i coronat per petits acroteris en forma de palmeta. El centre d'aquest element presenta una motllura circular que, en el cas de l'edifici de viatgers, ha estat buidada. La distribució interior és diferent en cada un dels dos edificis, d'acord amb les distintes necessitats i usos.

En la construcció d'aquests edificis es va utilitzar pedra maresenca procedent de les canteres del Coll d'en Rabassa. També cal destacar l'ús del ferro, com per exemple a l'interior de la sala d'espera de l'edifici de viatgers, en la qual una columna de fosa sosté l'embigat de fusta, o a la marqueteria de la façana principal d'aquest mateix edifici. Són igualment remarcables elements com el rellotge, a l'exterior de l'edifici de viatgers, o els suports metàl·lics amb formes vegetals de la il·luminació exterior.

4. Edifici de la màquina de vapor i fúneral.

Aquest edifici, bastit amb carreus de marès, presenta una estructura i característiques condicionades per la seva funció: contenir la màquina de vapor fixa que impulsava tota la maquinària dels tallers de la companyia ferroviària. És un edifici de 168 metres quadrats –de 15,7 x 10,7 metres– amb una coberta de teula plana a doble vessant i amb un gran espirall. De l'exterior destaquen els grans pilars que sobresurten als angles i a la part central de les façanes.

Vora aquest edifici però exempt es troba el fúneral de la màquina de vapor. Presenta una base quadrangular i està construït amb maons ceràmics. L'alçada original era de 24 metres però fou escapçat.

La màquina de vapor, situada a l'espai central de l'edifici, és de la casa Alexander, de Barcelona. Se'n desconeix la data exacta de compra, tot i que es degué adquirir entre 1881 i 1934. L'Alexander no va aturar-se fins al 1959, quan ja havia estat parcialment substituïda. És un important enginy, amb pistó vertical i 40 CV de potència. Conserva quasi tots els seus elements. Així, el pistó està fixat al terra i a través d'una biela impulsa un gran volant d'inèrcia. L'eix del volant d'inèrcia és subjectat per un travesser de fosa encastat a dos pilars d'obra i sostingut per dues columnes de fosa acanalades. El volant d'inèrcia està devora un mur, darrera del qual hi ha un gran tambor de fosa que, a través d'una corretja, devia impulsar el sistema d'embarats que movia tota la maquinària del ferrocarril. La caldera deu estar enterrada en una de les sales laterals de l'edifi-

ci.

5. Fusteria taller de muntatge.

Edifici construït cap al final de la dècada dels vint del segle passat, al mateix temps que el pont del tren. Era usat com a fusteria de muntatge de cotxes i vagons.

Es tracta d'un edifici de dues alçàries que ocupa una superfície de 675 metres quadrats (45 x 15 metres). Està construït amb carreus de marès. La coberta, a doble vessant i amb claraboia, està suportada per una armadura metàl·lica. Les obertures consisteixen en grans finestral a la primera planta i portasses per l'accés dels cotxes i vagons a la planta baixa. És una construcció bàsicament utilitària i la decoració es redueix a les senzilles motlures que rematen les pilastres a l'exterior de l'edifici. Recentment ha estat rehabilitat i transformat en estació d'autobusos. De l'interior no en queda cap traça originària.

6. Magatzem de recanvis.

Edifici destinat a magatzem de recanvis de la companyia ferroviària i a oficina per al servei de tallers i tracció. No es coneix la data exacta de la seva construcció, tot i que ja existia el 1951, en el moment de cessió de l'explotació a l'Estat.

Es tracta d'una gran nau industrial de dues plantes de 37,4 per 10,7 metres, això és de 400 metres quadrats de superfície. La coberta és de teula plana a doble vessant i amb una gran claraboia. Un seguit de finestral quadrats recorre les dues plantes de l'edifici. És una construcció totalment utilitària, sense cap tipus d'element ornamental.

L'interior està dividit en dues parts: el magatzem i les oficines. La banda de magatzem ocupa una superfície de 324 metres quadrats. L'interior d'aquest espai està configurat per una gran estructura metàl·lica amb tres nivells de prestatgeries construïdes amb rails per emmagatzemar peces de tot tipus en compartiments de fusta de diferents mides. En els dos primers nivells s'hi troben sis prestatgeries disposades entorn de tres buits protegits amb baranes. El nivell superior és més estret. Entre els buits hi ha un rail per on devia circular un ternal que permetia pujar i davallar les peces més feixugues. Una escala vora l'entrada del magatzem permet accedir a cada un dels nivells.

La part corresponent a oficines, de 76 metres quadrats, està dividida en dues plantes i porxo. Allotjava les dutxes del personal, les oficines del servei de tallers i tracció i l'arxiu d'aquest servei.

III. Estat de conservació

Resulta evident, tal i com ja es desprèn de la lectura de les memòries històrica i descriptiva, que l'estat de conservació tipològic de tot el conjunt de urbanització i construccions i elements mòbils dels ferrocarril de Palma-Inca a Palma gaudia d'un més alt nivell de conservació fins a la construcció de l'anomenat Parc de les estacions, a les darreries del segle XX. Tot i així, tants els valors derivats de l'emplaçament del lloc, com els edificis més importants s'han mantingut fins a l'actualitat.

Respecte de l'estat de conservació de les edificacions descrites, cal dir que de les mateixes s'han mantingut en totes elles tant la composició volumètrica com el seu aspecte exterior.

Hi ha diferències respecte de la conservació tant dels espais interiors, com dels diferents estris maquinària i peces mòbils del conjunt ferroviari, doncs en alguns casos els canvis d'usos han variat totalment la configuració interior, com és el cas del que era la fusteria i el taller de muntatge, que en l'actualitat presenta un ús d'estació d'autobusos i que tant el seu espai interior com el seu contingut ha vist del tot modificat. L'edifici de l'hostal Términus en canvi, només ha estat restaurat en el seu exterior, però l'interior no ha estat objecte de intervencions de importància.

En general es pot dir que tots els edificis han estat objecte de restauració dels seus exteriors, façanes i cobertes, alguns amb més adequació en quant a materials i tècniques tradicionals que d'altres.

IV. Principals mesures de protecció

Quan es tracta d'especificar les principals mesures de protecció i directrius d'intervenció en un BC, normalment s'assenyala que les obres a dur a terme s'hauran de veure limitades a les de consolidació, conservació o restauració. En aquest cas i donades les característiques dels elements objecte de l'informe sembla clar que en principi, s'haurà de mantenir la volumetria actualment existent.

La tipologia industrial d'aquests elements fa que s'hagin de protegir amb especial cura tots els elements estructurals, suports i cobertes, així com el tractament dels materials en cada una de les situacions, per tant, s'haurà de mantenir el llenguatge i els materials i formes constructives originals.

Aquelles intervencions que pel seu àmbit d'actuació se consideri pugin afectar elements susceptibles d'ésser estudiats amb metodologia arqueològica, hauran d'anar acompanyades o precedides d'un estudi arqueològic.

Ja consten a la fitxa del Catàleg municipal de Palma les principals directrius de protecció a aplicar en aquests immobles.

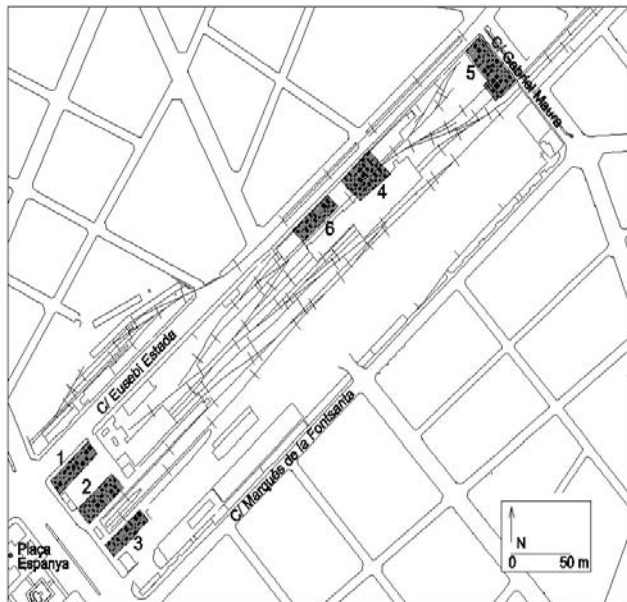
En tot cas, s'haurà d'estar al que assenyala la llei 12/98, del patrimoni històric de les Illes Balears, especialment en el seus articles 3 (col·laboració dels particulars), 22 i 23 (protecció general dels béns del patrimoni històric i preservació de béns immobles), 26 (deure de conservació), 31 (col·locació d'elements exteriors), 37 (autorització d'obres), 40 (licències) i 41 (criteris d'intervenció

en els béns d'interès cultural).

V. Altres figures de protecció actualment existents

El conjunt de l'estació del ferrocarril es troba inclòs al Catàleg de protecció d'edificis i elements d'interès històric, artístic, arquitectònic i paisatgístic de Palma amb la fitxa 54/09 i amb grau de protecció B.

Annex 2. Planimetria

— o —

Num. 5228

Declaració com a Bé d'Interès Cultural amb la categoria de zona arqueològica a favor del jaciment arqueològic del Molí Paperer -26/52-, 26/54, 26/56, Manacor.

El Consell de Mallorca en la sessió ordinària del Ple que va tenir lloc el dia 5 de febrer de 2007, adoptà, entre altres, el següent acord:

'A la vista que, mitjançant acord de data 23 de gener de 2003, la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar la incoació de l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de zona arqueològica, a favor del jaciment arqueològic del Molí Paperer -26/52-26/54,26/56-, Manacor.

A la vista que, mitjançant acord de data de 17 novembre de 2006, la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric de Mallorca va acordar informar favorablement aquest expedient i elevar-lo al Ple del Consell de Mallorca expedient per a declarar-ho BIC.

Atès l'informe jurídic, de data 3 de juliol de 2006 de TAG de la Secció Jurídicoadministrativa del Servei de Patrimoni Històric.

Per tot això, i en virtut del que disposa el capítol segon de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, i d'acord amb les competències atribuïdes per la Llei 6/1994, de 13 de desembre, als Consells Insulars en matèria de Patrimoni Històric, i el Reglament Orgànic del CIM, aprovat pel Ple del 8 de març de 2004, aquest President de la Comissió d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric eleva al Ple la següent proposta d'acord:

I.- Declarar com a Bé d'Interès Cultural, amb categoria de zona arqueològica, la delimitació del jaciment arqueològic del Molí Paperer -26/52, 26/54, 26/56- de Manacor, la descripció i la delimitació del qual figuren als informes tècnics emesos pel cap de la Secció d'Arqueologia i Etnologia de 10 de gener de 2003 i de 30 de juny de 2006, que s'adjunten i formen part integrant de l'acord.

II.- Els efectes d'aquesta declaració són els que genèricament estableixen la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears i la normativa concordant.

III. Notificar aquesta resolució als interessats, a l'Ajuntament de Manacor i al Govern de les Illes Balears.

IV.- Publicar aquest acord de declaració en el Butlletí Oficial de les Illes Balears i en el Butlletí Oficial de l'Estat, anotar-ho al Registre de Béns d'Interès Cultural i comunicar-ho al Registre de Béns d'Interès Cultural de les Illes Balears perquè se'n faci la inscripció, i a la vegada es comuniquin al Registre General de Béns d'Interès Cultural de l'Estat les inscripcions i les anotacions que es realitzin.'

Contra aquest acord que esgota la via administrativa es poden interposar, alternativament, els recursos següents:

a) Directament el recurs contenciós administratiu davant el tribunal que resulti competent, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent de la notificació del present acord.

b) El recurs de reposició potestatiu davant l'òrgan que ha dictat aquest acord, el Ple del Consell, en el termini d'un mes, comptador a partir del dia següent de la notificació del present acord. Contra la desestimació expressa del recurs de reposició podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, en el termini de dos mesos, comptadors a partir del dia següent al de la recepció de la notificació de la desestimació de l'esmentat recurs. Un cop transcorregut un mes des de la interposició del recurs sense que s'hagi notificat la resolució, podrà interposar-se el recurs contenciós administratiu, contra la desestimació presumpta del recurs de reposició, sense limitació temporal, mentre no hi hagi resolució expressa.

No obstant l'anterior, es pot exercitar, si n'és el cas, qualsevol altre recurs que s'estimi pertinent. Tot això de conformitat amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa i de la Llei 4/1999, de 13 de gener, de modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Palma, 23 de febrer de 2007

El secretari general del Consell de Mallorca
Jeroni Mas Rigo

Annex 1. (Informe tècnic 10 de gener de 2003)

El present informe fa esment a l'escrit remès pel Departament de Cultura del Consell de Mallorca, amb el registre d'entrada en aquest Departament d'Obres Públiques, Urbanisme i Patrimoni Històric núm. 11632, de data 9 de setembre de 2002.

Aquesta fa referència als expedients de declaració i/o delimitació de una sèrie de jaciments arqueològics, del terme municipal de Manacor.

Dintre del conjunt d'expedients a tractar, aquest informe fa referència única i exclusivament als expedients núm. 483/02, 484/02, 485/02, els quals corresponen al codis de la carta arqueològica 26/52, 26/54, 26/56. Amb el mateix núm. També figuren al catàleg de Centres d'Interès Cultural de Manacor amb el nom de Es Molí Paperer.

Per tal que la Ponència Tècnica pugui elevar a la Comissió Insular del Patrimoni Històric la incoació com a Bé d'Interès Cultural amb la classificació de zona arqueològica d'acord amb l'article 7. Procediment de declaració; de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears i de conformitat amb el que resen els articles 5, 6, 7 i 8. Sempre que no es donin factors o causes justificades, l'expedient ha de complir ineludiblement el que prescriuen els articles 9, 10, 11, de la referida Llei de patrimoni històric de les Illes Balears.

Per l'exposat manifest el següent:

Primer. La majoria de les dades tècniques i/o científiques que presenten als redactors són les que figuren a la carta arqueològica elaborada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, carta que per altra banda també va servir per complementar les dades que feien referència al patrimoni arqueològic del catàleg de Centres d'Interès Cultural de Manacor

Segon. El 'DECRETO 2563/1966, de 10 de septiembre por el que se declaran los Monumentos Histórico-Artísticos y se colocan bajo la protección del Estado todos los monumentos megalíticos, cuevas prehistóricas y otros restos prehistóricos y protohistóricos de las islas de Mallorca y Menorca' disposava que era necessària la seva conservació i defensa.

El jaciment Arqueològic de Es Molí Paperer - no figura a I.M.P.P.

Tercer. Amb posterioritat al decret 2563/1966, es promulgà la 'Constitución Española de 27 de diciembre de 1978'. Baix l'empara de la carta magna s'han promulgat lleis adreçades a la salvaguarda del patrimoni de les Illes Balears i en conseqüència de Mallorca. La primera, la 'Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español'. La segona i actualment en vigor és la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears.

Quart. En compliment de la legislació vigent la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del patrimoni històric de les Illes Balears i en virtut dels articles 7.4 i 11 d'aquesta es transcriuen les seves disposicions. Són:

Article 11. Entorns de protecció.

'Les delimitacions o modificacions que es vulguin realitzar als entorns de protecció dels béns declarats béns d'interès cultural hauran de seguir el mateix procediment i tramitació que per a la declaració d'un bé d'interès cultural'.

Article 7. Procediment de declaració.